

KEMENESVIDÉK

KÖZERDEKÜ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KIS-CZELLÉ ÉS VIDÉKE”.)

Megjelenik minden vasárnap.

(„KIS-CZELLÉ ÉS VIDÉKE”.)

HÍRHOZÓI ÁR:
 Egy évre 3 kor. | Negyedévre . . . 2 kor. —
 Fél évre 4 | Egyre való ár . . . 39.
 Ha a hirdetés a telefontól kezdődik, az ár a szövegtől függ.

Feladvány szerkesztő:
Huss Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Cellőmölk, Dömök út, Gombóvár. — Ha külföldiek a lap szellemi és anyagi részét illető kérdéseket küldenek.

Ismerjük meg hazánkat.

Tudományos életünknek első és fő feladata a külfölddel, az egész tudományos világgal szemben hazánk és nemzetünk tudományos megismerése és megismertetése. A föld és a nép, a természet és az ember kapcsolatát a viszonyait ezen a földön, a múlt

tudományos megismerés és kutatás tárgyai voltak eddig is és mindíg is ha a tudományos érdeklődés és a gyakorlati feladatok igényeinek meg akarunk teljesen felelni, még roppant sok a teendő minden téren.

A társadalom érdeklődése és áldozatkészsége csak lassan és nehezen volt a feladatok iránt felkelthető. Általánosságban azt lehet mondani, hogy műveltségosztályunk is hazánkat még kevése ismeri; szívesebben járjuk a külföldi társaságok utjait és igyekszünk szemléletből megismerni azt, amiről annyit olvastunk, mintsem hogy saját hazánkban tennék fölfedező utakat.

Gyakran tapasztaljuk, hogy műveltségosztályaink a hozzájuk legközelebb eső természeti, történeti vagy művészeti nevezetességeket figyelmen kívül hagyják. Néhány évtized óta sikerült főképp iskoláink utján, valamint a társulati tevékenységgel az ismeretterjesztés terén, továbbá a vidéki

muzeumok fejlesztésével és bizonyos tekintetben a természetismeretével is haladást érünk el a magyar föld szélesebb körű megismerésének tudományos földrajzi terén.

Tudományunk egyes vidékei viszonyainak körül vizsgálódásainkkal és adatgyűjtésünkkel mind az

áldozatkészség, melyekbeható tudományos munkálatok számára még ritkán értékesíthető.

Pedig — ami különösen hazai történelmünkkel szemben — nincs semmiünk az igazságról félni.

Ezeréves fennállásunk ténye maga hirtelen nemzetünk nagyságát, amely nem fog csökkenni, ha multunk egy-egy pontja közelebbi szemléletre vesszük is fényéből: színt a feledés homályában is sok ismeretlen fényre hozhatunk, hogy felkínáljunk hozzá.

De van a mi történet- és régiségügyi irodalmunknak egy különleges feladata is. Az, hogy a maga céljának és anyagának népszerűsítésével a nagyrészt hiányzó történelmi érzéket ébressze, ápolja, fejlessze nemzetünkben és általánosságban segítőt érkeket, szövetségeket teremtsen.

Vannak korszakok, melyekben a nemzetet erős családások a jövőért való ag-

gódása visszavezetik merengő tekintetét a multba; ilyenkor talán a jelen bajai történeti mult megismerésének szolgálhatnak javára.

Ebben a munkában sokaknak, mindenkinek jut szerep. A történetet meg nem ismerjük, csak kritikailag egyesek.

maga történetét; egyik kezünkkel a multat irjuk le; a másikkal a jövő történetírója számára dolgozunk. Északamerika nagy gondolkodója azt mondja, hogy a világon minden dolog a maga történetének megírásával van elfoglalva; a bolygó csillagot csak egy, mint a kavicsot saját árnyékában; a lezuhano szikla sárhelyként

nagyja rajta nyomát a hegyen, a folyó nyomot nagy agyában, az által csontját hagyja a földben, a lomb, a páfrány a maga alakját belerajzolja a szélbe, a lecsúszó gödröt és a homokba vagy kőbe, még lábunk nyomai is ott marad egy ideig a havon, vagy a földön, amelyen — áthaladtunk.

Igy tanít a természet reá, hogy mindnyájan közre működünk történet írásunk nagy munkájában. És amit a történetírásra hazánk multjának megismerésére, nemzetünk életének megrögzítésére nézve kifejtettünk az hasonló mértékben kíván alkalmazást a haza mindenoldalú tudományos megismeré-

A végzet.

Írta: Földes István.

A hajón mindenki a mult heti szerencsétlenségről beszélt. Az Orion személyszállító összeütközött a nyílt tengeren egy teherhajóval, az előbbi elsüllyedt és az utasok közül huszan vesztették el életüket.

A fiatal házaspár, kivel a hajón ismerkedtem meg, szintén erről társalgott, midőn őket üdvözlöve, hozzájuk csatlakoztam. A fiatal asszonyka kacagva ingerkedett férjével.

— Mondd csak, ha egy ily szerencsétlenség alkalmával a tengerbe vesznék, újra — megházasodnál?

Saját kárán tarul az orvos.

— No, de mégis, ugy-e, akkor egy barnával próbálnál szerencsét?

— Rózsika, kérlek, hagyd már abba! . . .

— Nem felelsz? . . . Nos, mit tennél?

— Azt hiszem, megőrülnék, — mondá a férj szenvedélyesen. Oh, mi lenne az én életem nélküled, ki pótolná vesztedet? Szaki, semmi!

Most a nő elkomolyodott. Szemébe könny tolt, férje keblére hajtotta a fejét, hodrosra hajtotta fejecskéjét és át ölelte, mint a gyöngéd lida a hatalmas tölgyet, a másik percben pedig még könnyes szemekkel, de már szerelmesen mosolygva nézett fel férjére.

— Te bohó! Hogy tudod ily komolyra fogni a tréfát, de igazad van, ne beszéljünk a halálról, mikor oly boldog jövő várakozik reánk.

Ez a mosoly a férj homlokáról is elűzte a redőket.

„Ne beszéljünk a halálról, mikor oly boldog jövő várakozik reánk!” Hol van az az idő, mikor én még boldog jövőről álmodoztam, mikor élni akartam, mikor irtóztam a halálnak még a gondolatától is, mikor fajdalommal töltött el a tudat, hogy a földi élet csak ideiglenes lakás, melyből előbb utóbb ki kell költözködnünk egy csendes, sötét országba.

Hová tűntek el ama szép napok? Egy meiltemet elcsúszó matróz rászott fel álmodozásomból.

— Nézze csak, az albatrosok milyen mélyen vagnak le. És hogy lödroszik a tenger . . . Nagy vihar lesz . . .

Föltekintettem az égre, — mindenütt sűrű, tömött felhők gomolyogtak, melyek szinte lezuhanni látszottak, sehol egy tenyérnyi kétség.

A kapitány haragja szava, melylyel rendeleit osztogató, a matrózok siető lépteinek ko-

Csatáry Károly Szombathely

Őrült magyar, angol és skót szövetségben, nagy választékban a legdivatosabb mintákban raktárra érkeztek melynek megtekintésére ezennel meghívom a n. é., uri közönséget.

ének foladatában. A természeti viszonyok a népelet megújulásában, a gazdasági, a jogi élet számbavételében épp úgy kell minden művelt embernek a háza iránti kötelességből is a tudomány szolgálatába szegődnie és a szolgálati munkájával lörónia vagy állírcével megváltania.

Előrendű tudományos érdekünk és célunk: hazánk, nemzetünk teljes megismerése és megismertetése; de ez a szerep győzelmes csak akkor lehet, ha egész művelt társadalmunk alkotja a küzdők seregét.

Bersavicy Albert.

Gyarló közbiztonság.

Az országszerzte híressé vált rétsági rablóátadás nemcsak azért jellemzi közbiztonsági állapotaink hitványosságát, mert ez a pártjátrikitó vakmerőséggel végrehajtott rablómerénylet fényes nappal egy forgalmas országutaton megtörténhetett. De, még ennél is sötétebb színben tünteti fel közbiztonsági állapotainkat az a körülmény, hogy tisztára a véletlennek köszönhető, hogy a rablókat kültöldön elfogták. Négyórával a rablómerénylet elkövetése után már értesült róla csendőrség és rendőrség, megindult a vizsgálat és mégis módjuk volt a rablóknak arra, hogy az ország szívéből az éjszakai határig meneküljenek, mentek kocsin, gyalog és vonaton anélkül, hogy egy hajszáluk is meggörcsült volna. Ha Teschenben össze nem verekednek a rendőrökkel részeg állapotban, talán soha el nem csípték volna őket.

Hasztalan mulott el a betyár romantika, a büntények száma azért nem kevesbedett. Egyedül a főváros képez kivételt amelyben az államrendőrség, ez a kitünően betanított óriási testület az ő intelligens detektív hadával örökdió a közrend felett. Hogy mind ennek dacára itt is nap nap után követettnek el büncsetek, ennek az az oka, hogy Budapest nemcsak az ország javát szívja fel, de salakját is. Egészen más elbírálás alá kerül azonban a vidék köz-

biztonsági állapota, amennyiben itt a közrend számszorta gyarlóbban van megoitalmazva, mint a fővárosban.

Legkiáltóbbi a helyzet a falvakon, ahol 4 szál csendőr ügyel fel 4—5 sőt több község közbiztonságára és járásuk három-négy ötszáz négyzet kilométer. Tény, hogy csendőrségünk kiváló, de mit tud produkálni négy kiváló csendőr egy ilyen óriási területen, amelynek lélekszáma sokszor fölülhaladja az 10 ezret is? Igaz, vannak úgynevezett falusi rendőrök, bakterok és kisbírák is, de talán jobb lenne, ha ezek nem is lennének.

A közbiztonsági szaklap legutóbbi számában maga egy falusi jegyző mondja el, hogy az ő falujában egy olyan bakter örökdió a polgárok éjjeli nyugalma felett, aki minden órában sápol — azért, hogy figyelmesség csirke és tojás tolvajokat arra, hogy közeledik ő, a rend őre. Nem mulik el éjszaka abban a faluban, anélkül, hogy ne lopnának valmit, de csendőrköt őta egy tolvajt se csíptek még el. Magyarországon ilyen a bakter uralom és vége hossza nincsen a lopásoknak, amelyek felfedezetlenül és megtorolatlanul marádnak.

Igaz, szaporították ujabban a csendőrséget, de ez a szaporítás számba sem jöhet. Legalább még egyszer annyit csendőr kellene, mint amennyi van, ebben az esetben helyreállana a falvakban és az országutakon a közrend, az élet és a tulajdonbiztonsága.

Van egy másik eszme is, a rendőrség államosításának eszméje, de ezt sajnos, a belügyminiszter elejtette. A miniszter urnak politikai aggályai vannak a rendőrség államosítás tekintetében, amennyiben attól tart, hogy egy esetleges törvénytelen kormány mindenféle alkotmány- és szabadság ellenes ténykedésre használná fel az államosított rendőrséget. Holott lehetne olyan törvényt hozni, mely szigorúan körülhatárolná a kormány rendelkezési jogát az ál-

lamrendőrséggel szemben, amikor politikai intézkedések végrehajtásáról van szó.

Ellenben megígérte a miniszter ur azt, hogy a városokat állami segítséggel fogja részesíteni, hogy a rendőrségüket fejleszthessék és felszerelhesék. Kívánatos, hogy legalább ezt az ígérteit teljesítse mielőlt hamarabb a miniszter ur.

UJDONSAGOK.

— Hátralékos vidéki olvasóinkat tisztelettel kérjük a hátralékok beküldésére és az előfizetések mielőlti megújítására.

— Allatdíjazás. A vármegyei Gazdasági Egyesület csütörtökön Szent István napján Magyarergensen allatdíjazást rendezett.

— Villanyos világításunk berendezése elég gyorsan halad előre, a jövő hét folyamán valószínű végeznek a ducok felállításával s nyomban megkezdik a huzalok szerelését is. Ha, valamit később nem jó, azt hisszük, a világítás október hó folyamán kezdetét veszi.

— Színészek Jánosbátján. Fehér Vilmos színtársulata ez idő szerint Jánosbátján játszik, a színházban jelenleg a következő műsorra készülnek.

— A spicli. A „spicli” tömegszeres német kifejezés a spiclikedés, a kánkedés, sohasem lért össze a magyar ember jellemével. Ha, valamit mégis olyan elvetemült ember, aki spiclikedésre adta a fejét, ha kitűradalom, ki az illető, megvetéssel sújtotta a társadalom a nem egyszer meg is tapogatták amolyan magyar módra az ilyen alakokat. Fajdalom, a magyar nemzet dicső szabadságharcában is akadtak spiclik, kémek, muszka vezetők, akik segítették a nemzetet letörni. Ezeket is megvetéssel sújtotta a nemzet, mikor kitértüket megtudta. Ilyen egy megvetésre méltó gyászos spicli alak akadt Cellben is, aki több vendéglőt fejeletett, hogy nem tőzsedben, hanem saját készítésű cigarettát adnak vendégeiknek. A spicli az egyik vendéglőből ellopta a cigarettát tartót is és egy cigarettát a tartóval együtt küldött be fejeletésével együtt a pénzügyi biztossághoz Szombathelyre. A pénzügyi biztos szerdán szállott ki Cellbe s itt több helyen megejtette a vizsgálatot, de mindenütt eredmény nélkül. A gyászos spicli alak, kit ez idő szerint még homály borít, nem örvendhetett gyalázatos dorgának, mert fejeletésének nem lett meg az általa behajtott eredménye. Nagyon nyomorult kódis firma lehet ez a spicli, aki így akar bosszút allani s így akar pénzhez jutni. Ez a rongy alak fejeletésében kikötötte, hogy a büntetés pénz egy részére s ámot tart. A szép maszknak azonban csak úgy futyulnak büntetés pénz.

pagása, a vitorlák recsegése, a megfeszített erőszakkal tölti el a levegőt.

Nemsokára az egész láthatár elcsötétült, — madártojás nagyságu cseppek kezdtek esni, az után megeredt a zápor, csak úgy zuhogott az eső, villám villámot ért, egyik menydörgés négy el sem halt, már másik támadt, mintna az eget valami titáni erő akarván kivetni sarkaitól,

Hajónkat egyik hullám a másik ölebe dobta s ez lamét nagyot lódtitva lökte tovább.

Egy vitorla közelébe kapaszkodva szembeném a villammal, dacoltam a széllal, nem törődtem a hullamokkal, melyek at-át csaptak rajtam! Meg voltam ígézve, el voltam bővőve.

A hajó minden ízében reszketett, mintna közeli vesztét érezte és a szél kezében ostorral vadul szaguldott a hullamok felett és fékevesztett dühvel korbácsolta ezeket; majd belekapaszkodott a vitorlakba és nagyokat, guyasod kacsagott, ha egyet-egyét darabokra tépve ragadhatott — magával.

Es én még mindig ugyanazon helyen álltam. A sárlányok a hajóval szembeálltak, nem tőltek el félelemmel. Nem rettegtem a halál gondolatától, dacos megnyugvással nyugodtam be. De hat mit is veszít k életemmel? Egy

megunt nyugót. Eh, jobb lesz ott pihenni a —

Siketítő, vért fagyasztó dőrej szakított itt félbe, melyet vakító villám követett. Ugy tetstett egy percce, mintna ezer szellem szaguldana előtem, kezeiben tüzesóvat forgatva, azután elvesztettem eszméjeletemet.

Csak másnap tértem magamhoz. A természet már lecsendesedett. Fő öttem nap ragyogott, az ég mosolygott le csabitoan, mint egy kacérkodó hölgy, kinek fejére drága gyémánt van tűzve. Csendes szellő fodrota a hullamokat és enyelgött a vitorlakkal.

Fel akartam emelkedni, a jobb karomat nem bírtam.

— Hol vagyok? — kérdém a mellettem levő egyéntől.

— A Neptun fedélzetén, mely a hajótörötteket felvette. Bzony, már a tulvilág kapuján kopogtatott, alig tudtuk visszaráncigálni.

— Elsű yedt a Victoria?

De el am, a mentőcsolnakkal együtt a villám felgyújtotta a főarbotot. Önek is kijutott

kezemre mutatva. Oda se nélti, hamar ki-rögje heverni. Mikor a hajó meggyuladt, — folytatás cíbeszélését, a mentőcsolnakot vízre bocsátották.

de nemsokára ezer darabra tört. Derék csak nagy nehezen tudtak néhányat kimenteni a tengerből.

Másnap már felkelhettem. Könyveze síkkestünk össze utitársammal.

— Öten voltunk, — de a fiatal házaspárt hiába kerestem.

Elmerengve néztem a tengeret. Ott pihentek mind a ketten

Pedig mily boldog jövő várt rajuk

pedig, hogy örültek az életnek . . .

— És én — megmenekültem.

Athológiából.

— Malvinának, —

Ha az élet tövisein
Tiszta szíved megverezod,
A poeták daloskönyvét
Forgassa csak piciny kezod.

Sugnak neked szép meséket
Rózsaszárlól, harmatcseppepről
Víznek, víznek, édes álmok,
S a te lelked megkönnyebbül.

Fekeli Sándor.

BOHN M és TARSAI

NAGYIKINDA és ZSONBOLYA.

∴ Legrégibb, legnagyobb és legjobb telep ∴
∴ e szakmában Ausztria-Magyarországon a ∴

BOHN-FÉLE TÉGLAGYARAK

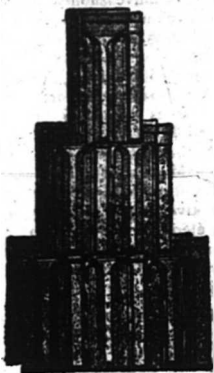
Nagykikindán és Zsombolyán.

Alapítatlan 1864. Legelőkelőbb referenciák. Alapítatlan 1864.

50 millió évi gyártás

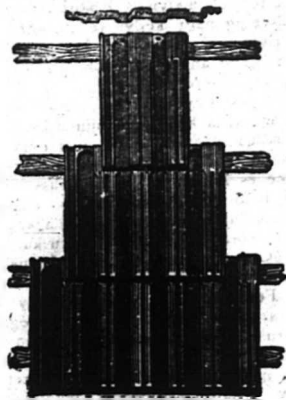
a cs. és kir. szab. Bohn-féle birtonsági átfedő cserepekből. VAS-OXYD természetes vörös színben van kátrányozva. Gyártmányok: Bohn-féle szabadalmazott biztonsági átfedőcserepek. Legelőcsőbb, legszebb tetőzet.

Képes árjegyzék és minták iránta ingyen és bérmentve.

Nagykikindai gyártmány.

Bohn-féle szab. biztonsági átfedőcserep 272. szám.

Zsombolyai gyártmány.

Szab. bist. préselt átfedőcserep 183. sz.

Folltzer sérv-ambulatorium

nyitvaorvosi rendelés-intézet sérv bajosok ferdénáóiték és szpotiálak részére ∴

Budapest IV. Kocszin Lajos-u. 8. földemelet.

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjtalanul rendelkezésre áll. Az orvosi vizsgálat igénybevétele vételre nem kötelez.

Orvosi ellátás! Mérsékelt árak!

Egyéni speciális kezelés.

Beadalmazott sérvkötők már 5 koronától feljebb.

Vidéki megrendelések az intézet szakorvosa által lelkiismeretesen feltüvizsgáltatnak a pontosan és legnagyobb titoktartás mellett eszközöltetnek.

Hygienikus cikkek a legfinomabb minőségben, orvosiilag ajánlva és sterilizálva. Feltétlenül megbízhatóak. Tucatankint 2-16 koronáig.

Ugyanott most-jelent meg: „Az ember egészsége” című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal, annak ellenszereivel és kezelésével foglalkozik. E munkát bárkinek díjtalanul és zárt borítékban küldi meg az intézet igazgatósága.

Hírlapunk nyomdájában egy jobb

családból való fiu

TANULÓUL

kedvező feltételek mellett azonnal felvétetik.

SZEIFERT JOZSEF

POZSONY
Halászkapu-utca 4. sz.

cs. kir. udv. fegyverszállító. — Interurbahn telefon 252

Ajánlja dus raktárát:

Henri Pieper
eredeti

Diana fegyverekből
ugyszintén célszerű
Hemmerle-féle
fegyverekből

L. P. Sauerer Seha

Krugl Frigyes-féle
különleges acélsövü
fegyverekből.

eredeti gyári áron.

A serótfegyver és annak löképségéről szóló ismertetésem ingyen és bérmentve. BROWNING-féle önműködő ismétlő serótes vadászfegyver 12 öbnagyságu eredeti gyári áron, azaz 210 koronáért nálam kapható.

Mannlicher Schönnauer 5 lövetü ismétlő cserkészetü karabély 9 mm. és 6 1/2 öbn. eredeti gyári áron, azaz 190 koronáért nálam kapharó.

Duplacsövü vadászfegyverek

40 korona és fölfelé minden árban, kiprobált és teljesen megbízható jó löképséggel bíró minőségben dus választék van raktáron.

Browning önműködő ismétlő pisztoly 7-65 és 6-35 öbnagyságu, továbbá ismétlő és önműködő pisztolyok minden fajta új szerkesztü raktáron van.

Revolverek, pisztolyok, szobafegyverek stb. dus választékban.

Töltött töltények

angol Eley, állami áruda füstnélküli és fekete löporral töltött töltényeket naponta frissen töltve minden öbn. a legutányosabb ár mellett szállítok.

Vadászati, utazási és sportkülönlegességről árjegyzék ingyen és bérmentve.

Saját lövöld.

Eladó bor.

95 hektoljter fehér, 25 hektoliter vörös kitünő minőségü, saját termésti bor eladó. Értekezni lehet személyesen vagy levélig

Kronner Arnold

borkereskedőnél

Paksos.

Mielött

személy-, jelzálog- vagy építési

K Ö L C S Ö N

íránt infóskodni, körjen díjtalanul prospektust. —

Neller L. Egyed

Budapest, IX., Lónyai-utca 7.

Telefon-Interurbahn 46-31.